

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 73. Joannis Reichlini obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI.
A.C. 1521.

§. LXXIII.

Joannis Reichlini obitus.

*Paul. Jov. in
elog. c. 143.
Dupin. Bibl.
Script. t. 14.
Sæc. XVI.
p. 3.
Melchior
Adam de vit.
Philosoph.
Germ.*

Eodem hoc anno Joannes Reuchlinus, de quo jam alibi mentionem fecimus, die tertia Julii Stutgardiaë rebus humanis valedixit, annos natus sexaginta septem. Is altercationum, quas cum Dominicanis habebat, pertæsus, primo Ingolstadium sese recepit, ubi procurantibus ejus amicis ducentorum aureorum pensionem obtinuit, ea lege, ut Græcam ac Hebraicam linguam publice doceret. Ipsimet Fratres Prædicatores virum a se tamdiu injuste vexatum dolentes, concordiam cum eo inire, ac litis expensas solvere statuebant, quocirca eidem offerebant, se a Romana Curia literas impetraturos, quibus a Censuris absolveretur, quas tamen licet in eum vibratas haud promeritus fuisset, proin nec liberatione indignisset. Ast priusquam Dominicani promissum exequi poterant, peste urbem Ingolstadiensem depopulante Reuchlinus Tubingam se contulit, ubi Græcum idioma tradere rogabatur: exiguo tamen tempore illius scholares suo Magistro potiebantur; quippe assiduis studiis exhaustus, ac litium, quæ identidem in eum movebantur, fastidio consumptus, icterico morbo correptus

reptus est. Quamprimum nullum malo ^{saecul. XVI.}
 remedium suppetere senserat, Stutgar- ^{A.C. 1521.}
 diam transferri petiit, ubi etiam e vivis
 excessit, ut mox memoravimus. Is quam-
 vis toto vitæ suæ tempore variis adver-
 sæ fortunæ procellis jactaretur, nihilo-
 minus plurimos libros elucubravit; nam
 ex Græco in Latinum transtulit Eusebii
 libros de vita Constantini Magni, nec-
 non varias quæstiones, quæ Divo Atha-
 nasio adscribuntur. Composuit etiam o-
 pus *de verbo mirifico*, quod exhibet par-
 titum in tres libros Dialogum inter Phi-
 losophum, quem Sidonium appellat, &
 inter Christianum nomine Capnionem.
 Horum primus exponit, quicquid sele-
 ctius, ac illustrius Paganorum Philosophia
 subministrat, alter vero mysteria in he-
 braicis nominibus & præcipue in Dei no-
 mine recondita detegit; tertius denique
 inducitur, ut utriusque principia ado-
 ptans Christianam Religionem compro-
 bet: Præterea alium concinnavit librum
 de arte Cabalistica, itidem in tres par-
 tes divisum, ubi discursus habetur in-
 ter Judæum, Mahometanum, & Phi-
 losophum Pythagoricum. Ferunt illum,
 ut adversarios suos ludibrio exponeret,
 vulgasse epistolas, quas inscripsit, *lite-
 ras obscurorum Virorum*: in his Scolaсти-
 corum stylum ideo studiose imitatus est,
 ut hosce Theologos ab aliis deridendos

Sæcul. XVI.
A. C. 1521.
proponeret: incertum tamen est, utrum hæ literæ a Reuchlini calamo proflu-
xerint, quas nonnulli Henrico Huttenio adscribunt, ceterum hoc opus nugis jocisque plenissimum est, unde tantopere Monachorum indignationem provocavit, ut illud ad librorum prohibitorum Indicem rejici procurarent: Erasmus etiam hunc scribendi modum reprobavit: id verò, si Reuchlini est, postremum, quod composuit, opus fuisse, dici potest. Reuchlini Adversarii illum Lutheri causæ implicare conabantur, ipse vero in cunctis hisce, quæ Ecclesiam turbabant, altercationibus nullam partem habere voluit.

*Sleidan in
Comm. l. 3.
p. 86.*

Id extra omnem controversiam positum est, quod Reuchlinus sui ævi doctissimis merito accensendus sit: firma tamen caret ratione, quod inter Christianos primus fuerit, qui sese Hæbraicorum librorum studiis impenderit; jam enim Sæculo decimo tertio Raymundus Martinus ex ordine S. Dominici vir doctrina insignis Talmudum, aliosque ejusmodi generis libros singulari studio pervolvit, librosque hæbraico sermone conscriptos edidit. Scripsit quoque Reuchlinus plurimos libros de eloquentia, nec eo tempore præter ipsum Germania alium habebat, quem Italiæ Doctori-

toribus opponere potuisset, quibus in sermone elegantia nullo pacto cedebat, longeque in doctrinæ eminentia eos superabat. Variis temporibus ejusdem libri Tubingæ, Francofordiæ & alibi typis vulgati prodierunt.

Sæcul. XVI.
A.C. 1521.

§. LXXIV.

Solimanus Turcarum Imperator.

Interea non pauci Principes faventibus publicis scissionibus Imperii sui fines extendere nitebantur, quod consilium, ut ipsemet quoque Solimanus Turcarum Imperator Selimi filius prospere exequeretur, non parum adjuvit bellum Carolum inter & Franciscum jamjam inchoatum: cum enim novus hic Imperator Seditio- nem in Syria conflata sedasset, & Gazzellæ Governatorem rebellium caput neci dedisset, ipse non modo Imperii, sed & grandium, quæ ejus Pater fabricaverat, consiliorum hæres cum potentissimo exercitu Hungariam invasit.

§. LXXV.

Belgradum a Solimano expugnatum.

Igitur cum prosper armorum successus Solimani fortitudinem atque audaciam acueret, hoc anno in Mense Septembri Albam Græcam, seu Belgradum cin-

Ishuanf. l. 7.
Leuncl. l. 8.
Dubrav.
l. 33.

is xit,